

חוברת קיץ למיועדי הקבצה א'

תשפ"ב

الْعَرَبِيَّة

إِسْمِي \ שמי - _____

أَلَصَّف \ כיתה - _____

לוקט ונערך ע"י הילה בלאסן

תוכן העניינים:

- *האותיות בערבית – עמ' 3-4
- *המספרים והתאריך בערבית – עמ' 4
- * התנועות פתחה, כסרה ודמה – עמ' 5
- *הסימן סוכון – עמ' 5
- *הסימן שדה - עמ' 6
- *כינויי הרמז – עמ' 6
- *סימן הנקבה- עמ' 7-8
- *אל הידיעה ואותיות השמש – עמ' 8-9
- **יוד ההתייחסות – עמ' 9
- **ריבוי שלם זכר, ריבוי שלם נקבה – עמ' 10
- *צורות האלף: אלף נחה, אלף מנוקדת(המזה), אלף קטנה, אלף וצלאית, אלף מקצורה, אלף מדה, כיסא ההמזה – עמ' 10-11
- *הטיית ש"ע - עמ' 12
- *נטיית הפועל בעבר - עמ' 12-13
- *האותיות המדומות - עמ' 14
- *משימות - עמ' 15-20
- מילים – עמ' 21-24

**נושאים בהם נתקלו התלמידים באופן פסיבי ותערך הטמעה בתחילת שנת הלימודים.

حروف الهجاء بالعربية- האותיות בערבית

אָלף א	דאל ד	צ'אד ד+ע ض ض	כאף כ ك
בא ב ب	ד'אל ז ذ	טא ט+ע ط	לאם ל ל שִׁים לב! חיבור לאם + אליף = لا כמו האות ע בעברית
תא ת ت	רא ר מתגלגלת ر	ט'א ז+ע ظ	מים מ מ م
ת'א TH- THREE ث ث	זאי ז ز	עין ע+ע ع ع ع	נון נ נ ن
ג'ים ج ج	סין س س	ע'ין ר غ غ غ	הא ה (בכתב ه) יד נראית כמו v עם 2 זרועות) ه ه
חא - אות גרונית (צליל "נקי") ح ح	שין ش ش	פא F ف ف	ואו W ו و
ח'א - כ' רפויה בעברית. הצליל שלה "מלוכלך". خ خ	צאד ס+ע ص ص	קאף ק+ע ق ق	יא י י ي

הכתב הערבי הוא כתב מחובר, הכולל 28 אותיות

זכרו! אחרי אותיות א ד ז ר ו מופסק רצף הכתיבה

(מתחברות רק מצד ימין ולעולם לא מצד שמאל!)

הניקוד הדיאקריטי (=מבחין) הוא נקודות וקווים, שמופיעים מעל או מתחת לאות ותפקידם. תפקידו להבחין בין אותיות דומות, ולכן הוא קריטי. זכרו! כל שתי נקודות בדפוס יהפכו לקו בכתב יד.

תזכורת:*האות בא מקבילה ל – ב בעברית, ולכן נזכור את המילה בור.

הבור נמצא למטה והוא עגול, ולכן הניקוד המבחין של בא יהיה נקודה מתחת.

*האות נון מקבילה ל – נ בעברית, ולכן נזכור את המילה נורה.

הנורה נמצאת למעלה והיא עגולה, ולכן הניקוד המבחין של נון יהיה נקודה מעל.

*האות תא מקבילה ל – ת בעברית, ולכן נזכור את המילה תקרה. התקרה נמצאת למעלה

והיא ישרה, ולכן הניקוד המבחין של תא יהיה קו מעל.

*האות יא מקבילה ל – י בעברית, ולכן יזכור את המילה ים.

הים נמצא למטה והוא ארוך, ולכן הניקוד המבחין של יא יהיה קו מתחת.

תוספת מאוחרת...چ = ג בעברית + پ = פ דגושה (P) + ڤ = ב רפויה (V)

באנגלית

המספרים בערבית

٥	٤	٣	٢	١	٠
ח'מסה	ארבע	תלאתה	תנין	ואחד	ספר
5	4	3	2	1	0

١٠	٩	٨	٧	٦
עשרה	תסעה	תמאניה	סבעה	סטה
10	9	8	7	6

כתיבת התאריך

התאריך בשפה הערבית נכתב משמאל לימין (היום, מס' החודש, השנה –

הפוך מהסדר שבעברית).

תנועות קצרות:

התנועה	שם התנועה	הגיית התנועה	דוגמא למילה
–	פְּתֻחָה	א – פתח	شَهْر
– ^ه	דְּמִיָּה	א – או -תנועת סגול	هُوَ
–	קְסָרָה	א – חיריק	هِيَ

תנועות ארוכות:

התנועה	שם התנועה	הגיית התנועה	דוגמא למילה
– א	פְּתֻחָה ארוכה	x_	شَاي
– ^ه ו	דְּמִיָּה ארוכה	!x	يَعْقُوب
– י	קְסָרָה ארוכה	!X	سَفِير

סימנים:

סוכון = ْ = שווא. מציין העדר תנועה. שווא נח - עצירה – وَرَد.

הסוכון עוצר לנו את הקריאה, ולכן הוא נחשב לסימן ולא לתנועה.

העתיקו מאוצר המילים עוד שתי דוגמאות למילים עם הסימן סוכון:

שדה = ש. הסימן שדה הינו דגש חזק – יש להדגיש את קריאת האות. למשל

במילה עֲמָן קראו עֲמָמָן Amman

העתיקו מאוצר המילים שתי מילים בהן השדה נכתבת, אך לא

נשמעת

ושתי מילים בהן מדגישים את השדה בעת הקריאה:

כינויי הרמז

זה, הזה - هَذَا

זאת, הזאת (ש"ע בנקבה + תא מרבוטה) - هَذِهِ

אלה, האלה (לשמות -עצם ברבים/רבות המציינים בני-אדם בלבד) - هَؤُلَاءِ

שני כללים חשובים לגבי כינויי הרמז:

1) לא נוסיף לכינויי הרמז את אל הידיעה.

2) כינוי הרמז יופיע לפני השם עליו הוא רומז.

ציינו שני שמות עצם שיכולים להופיע לפני כינוי הרמז هَذَا:

ציינו שני שמות עצם שיכולים להופיע לפני כינוי הרמז هَذِهِ:

ציינו שני שמות עצם שיכולים להופיע לפני כינוי הרמז هَؤُلَاءِ:

סימן הנקבה (תא מרבוטה) ושם היחידה

צורתה: ة (אחרי אותיות ארז דוד') \ ة (מתחברת)

מיקומה: תופיע רק בסוף מילה.

התנועה לפניה: האות לפני תא מרבוטה תנוקד תמיד בפתחה .

ההיגוי: בדרך כלל תא מרבוטה לא נשמעת.

יוצא דופן: כאשר תא מרבוטה מופיעה בשם הראשון בצירוף סמיכות, היא

תשמע כתא , אך לא תשתנה לתא (ת) בכתיבה. לדוגמא: دَوْلَة – הוגים: دَوْلَة

ובסמיכות הוגים: دَوْلَة إِسْرَائِيل - דَوْلַת אִסְרָאֵיל.

תפקידיה: לתא מרבוטה שלושה תפקידים:

א. הוספת תא מרבוטה לשמות עצם ושמות תואר, שמינם הביולוגי זכר, תהפוך

את השמות לנקבה. לדוגמא:

تَلْمِيذ – تَلْمِيذَة (תלמיד – תלמידה) مُمْتَاز – مُمْتَازَة (מצויין – מצויינת)

תנו דוגמא למשלכם לשם עצם ולשם תואר והפכו אותם לנקבה כמו בדוגמא:

ב. בשמות שמינם הדקדוקי נקבע נקבה:

دَوْلَة – מדינה مَدِينَة – עיר

העתיקו מאוצר המילים עוד מילה במינה הדקדוקי הוא בנקבה _____ .

ג. הוספת תא מרבוטה לשמות קיבוציים (שמות עצים, פרחים ופירות ברבים) תיתן

לנו את צורת היחיד (צורת היחידה).

وَرْد - ורדים وَرْدَة - ورد ←

لَيْمُون - לימונים لَيْمُونَة - לימון ←

שינויים בהטיית ש"ע: כאשר מוסיפים כינויי שייכות למילה המסתיימת בתא
מרבוטה, התא מרבוטה הופכת לתא (ת).

לדוגמא בעברית: תלמידה – תלמידתי, תלמידתך, תלמידתנו

ובערבית: تَلْمِيذَةٌ - : تَلْمِيذَتِي דוגמא: رَيْن تَلْمِيذَتِي

אל הידיעה ואותיות השמש

ה' הידיעה בערבית מורכבת מהאותיות אל.

בדרך-כלל בתחילת משפט באלף תנוקד בפתחה (أ) ובאמצע משפט האלף תהפוך
לאלף וסלאית (إ), ולכן לא תשמע.

בשל כך נוצר רצף בהיגוי בין התנועה האחרונה במילה הקודמת ובין הלאם של ה'
הידיעה.

לדוגמא: مِنَ الْمَاءِ יש לקרוא: مِنْ لِمَا

יש מספר ארצות שה' הידיעה היא חלק מהן, ולכן באמצע משפט האלף תהפוך
לאלף וצלאית.

לדוגמא:

ירדן = الْأُرْدُن, הודו = الْهِنْد,

יפן = الْيَابَان, ברזיל = الْبِرَازِيل,

יוון = الْيُونَان, עיראק = الْعِرَاق.

כאשר תהיה אחרי ה' הידיעה אחת מ – 14 אותיות השמש:

סרטן	זללן	צד	רשת
س ر ط ن	ز ل	ص د	ش ت
ظ		ض ذ	ث

יתקיימו שני שינויים: הסוכן יושמט מעל הלאם ובמקומו תבוא שדה על אות השמש.

אות שמש	אות ירח	
צורה: אַל הגייה: אַ	צורה: אַל הגייה: אַל	תחילת משפט
צורה: אַל הגייה: אינה נשמעת	צורה: אַל הגייה: (א)ל	אמצע משפט

נקדו את אל הידיעה בצירופים הבאים:

الطبيب الأديب	الوزير السوري	المشمش والتوت
السوق البدوية	الشرق الأوسط	السلطة الفلسطينية
المعلم الطويل	التلميذ الصغير	العربي المسلم

יוד ההתייחסות

הפיכת שם עצם לשם תואר ע"י הוספת כסרה – ויא דגושה (י) לשם העצם (לדוגמא: יוֹמִי, יומי במובן של יום-יום, למשל עיתון יומי) ולשמות ערים וארצות.
*כאשר נוספת יוד ההתייחסות לשמות הארצות המופיעות עם אל הידיעה, נשמטת מהם אל הידיעה, כשהתואר החדש לא מיודע.

לדוגמא: הסופר הירדני אֶלְכָּאֵיב אֶלְאֻרְדֻנִי
לעומת: סופר ירדני קַאֵיב אֶרְדֻנִי

*ישנם שמות המופיעים עם יוד ההתייחסות, שאינם נגזרים משם העצם ביחיד.

לדוגמא: יְהוּדִי - יהודי מְסִיחִי נוצרי עֲרַבִי ערבי

*בשמות המסתיימים באות א', היא נשמטת לפני הוספת יוד ההתייחסות. לדוגמא:

אִירוּפָּה = אִירוּבָּא אִירוּפָּאִי = אִירוּבִי

ריבוי שלם זכר - וּנְ לְדוּגְמָא: מַעֲלָמוֹן = מורים

ריבוי שלם נקבה – אֵת לדוגמא: מַעֲלָמַת = מורות

כתבו בערבית (مَشْهُور = מפורסם):

מפורסמת

מפורסמים מפורסמות

צורות האלף

אלף נחה = כאשר האלף אינה מנוקדת היא משמשת כאות נחה

לדוגמא : דָּאָר , זָאָר - כאן האליף מאריכה את הצליל.

מצאו עוד שתי מילים כאלה באוצר המילים:

אלף מנוקדת = המזה - כאשר האות אלף מנוקדת (נשמעת), היא תיכתב עם

הסימן ם וזאת כדי להזכיר לנו להשמיע אותה.

$\aleph_0 - \aleph_0$ $\aleph_1 - \aleph_1$ $\aleph_2 - \aleph_2$ $\aleph_\alpha - \aleph_\alpha$

מצאו עוד שתי מילים כאלה באוצר המילים:

אלף קטנה = ' על האות הא יופיע סימן שנקרא אלף קטנה(כשמו כן הוא) או אלף

תלויה, ותפקידו להאריך את תנועת הפתחה.

מופיעה בעיקר מעל כינוי הרמז. העתיקו אותם לכאן:

זה, הזה _____ זאת, הזאת _____
אלה, האלה _____

אלף וצלאית (إِסْلَٰה وَصَلَّة) = א' מופיעה באמצע משפט באל הידיעה ובששת השמות:

בן=إِبْن, בת=إِبْنَة, שם=إِسْم, אישה=إِمْرَأَة, שניים=إِثْنَان, שתיים=إِثْنَتَان .

אלף מקצורה = הסימן **אלף מקצורה** מופיע בסוף מילה בלבד וצורתו: **י**.
האות שלפניה תנוקד בפתחה. נהגית כאלף נחה.
זו צורה סופית של אלף. בנטיית הפועל ובנטיית מילות יחס היא תהפוך ליא עם סוכן.

דוגמאות: رَأَى - ראה = رَأَيْتُ - ראיתי. إِلَى - אל = إِلَيْكَ - אליך.
מצאו עוד מילת יחס+ מילת שאלה עם אלף מקצורה:

אלף מדה = آ באה במקום أ / أُ ונשמעת כתנועת פתחה ארוכה.
לדוגמה: آسَيَّا קראו آاسِيَا.

כיסא ההמזה - לעיתים ההמזה לא תופיע מעל/מתחת לאלף, אלא גם יכולה להופיע מעל יא ללא ניקוד מבחין, ואז ואף לבדה. בכל מקרה שבו מופיע הסימן המזה ויש ניקוד, היא תשמע כמו אלף. אם אין ניקוד, ההמזה לא תשמע.
לדוגמא(השלימו את החסר מאוצר המילים):

אכל _____ שאלה سُؤَال ישראל = إِسْرَائِيل חורף _____

***תנווין פתחה-** () נשמע |
أَهْلًا وَسَهْلًا ברוכים הבאים יש לקרוא: אהלן וסהלן

כינויי השייכות - כינויי שייכות מצטרפים רק לשמות עצם בסוף המילה !

בהטיית שם עצם/כינויי קניין/שייכות נוסיף את הסיומות הבאות (נטיית שם העצם ממין נקבה: כאשר שם עצם מסתיים בתא מרבוטה היא הופכת בנטייה לתא רגילה והסיומות הן אותן סיומות שראינו בנטיית שם עצם ממין זכר):

שלי - ي	שלנו - نَا
שלך (לזכר) - كَ	שלכם - كُمْ
שלך (לנקבה) - كِ	שלכן - كَنَّ
שלו - هُ / هِ	שלהם - هُمْ / هُنَّ
שלה - هَا	שלהן - هُنَّ / هُنَّ

תרגול שייכות

כתבו את שם הגוף המתאים לצד שם העצם:

_____ - كِتَابُكَ	_____ - دُكَّانُهُ
_____ - قَلَمُهُمْ	_____ - مُعَلِّمَتُكُمْ
_____ - تَلْمِيذُكَ	_____ - تَلَامِيذُنَا
_____ - مَدْرَسَتُهَا	_____ - مَدِينَتِي

הטיית הפועל בעבר - אני () עָטָה () אנחנו () -

נָא

אתה () עָטָה אתם () עָטַתְּ

את (_____) – תִּ
 אתן (_____) – תְּ
 הוא (_____) – הֹ
 הם (_____) – הֻ
 היא (_____) – תִּ
 הן (_____) – הֵ

תרגול נטיית הפועל בעבר

1. כתבו ליד כל פועל את כינוי הגוף המתאים:

דָּרַסְתָּ _____ זָהְבוּ _____ כָּתַבְתִּי _____ עָמְלוּ _____ שָׁמַעַ
 וָסַלְנָא _____ וּלְדַתְּ _____ خَرَجْتُمْ _____
 قَرَأْتُ _____ قَرَأْتُ _____ قَرَأْتُمْ _____ قَرَأَنْ
 قَرَأْتُ _____ قَرَأَ _____ قَرَأْتִי _____

2. השלימו את השורה:

وَصَلَ: הוּ _____ נַחֲנָ _____ הֵמָּה _____
 שָׁמַעַ: אַנְתָּ _____ אַנְתִּי _____ הֵן _____
 רָאָי: אָנָּה _____ אַנְתָּ _____ אַנְתִּי _____
 אָכַל: הֵן _____ הֵמָּה _____ הוּ _____

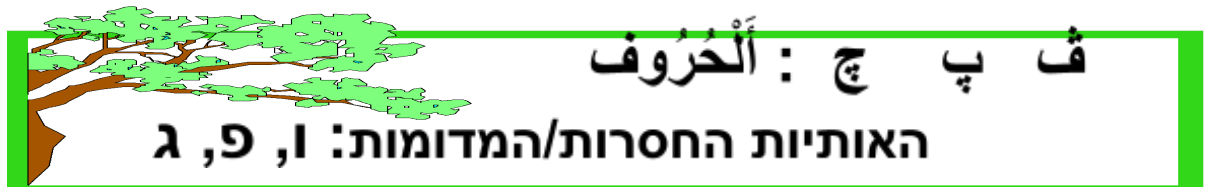
4. השלימו את המשפטים בעזרת אחד הפעלים שבסוגרים:

אָנָּה _____ אֲלֵבָאסְ אֶלִּי אֶלְמַדְרֶסֶה. (רָכַבְתִּי / רָכַבְתְּ)
 הֵמָּה _____ מַעַ אֶלְכֵּב. (/ לַעֲבִיטְמָ / לַעֲבִיאוּ)
 הִיאָ _____ לִזְיָרָה אֲחֵתָהּ. (דָּהַבְתִּי / דָּהַבְתְּ)
 נַחֲנָ _____ מַעַ תְּלַמִּיד דְּרוּז. (דָּרַסְנָ / דָּרַסְנָא)

5. כתבו לצד כל פועל את הגוף שלו הפכו כל פועל מיחיד לרבים:

כָּתַבְתְּ (אָנָּה) (נַחֲנָ) כָּתַבְנָא ←

أَكَلْتُ () ()
 ذَهَبْتُ () ()
 سَمِعَ () ()
 خَرَجْتُ () ()

ישנם עיצורים הקיימים בשפות זרות ובעברית, אבל אין להם עיצור דומה בערבית. האותיות החסרות הן סימנים חדשים יחסית, המביעים את אותם עיצורים. למשל, כיצד נתרגם את הצירוף הבא: تَلْفِزُونَ جَدِيد (=חדש) -

1. ف - מקבילה לצליל של האות V באנגלית, או האות ב' בלי דגש

בעברית. למשל: מהו השם הפרטי הזה בעברית? أَفَيْف - _____

מהו השם הפרטי הזה בעברית ? سَتَاف - _____

מה פירוש הצירוף הזה : حَلِيب تَنُوقًا = _____

מהו פירוש הצירוף הזה : سَيَّارَة (שערו על פי ההקשר) فُولُفُو = _____

2. پ - מקבילה לצליל של האות פ , עם דגש – P.

למשל: מהו השם הפרטי הזה בעברית ? سَپِير - _____

באיזו עיר מדובר כאן ? مَدِينَة پَارِيس = _____

מה פירוש הצירוף הזה ? سُوپَر مَارَكِت = _____

3. چ - מקבילה לאות ג בעברית – G. למשל:

מהו השם הפרטי הבא ? چِيل = _____

מהו המאכל הבא ? يُوجُورِت شُتْرَاوَس = _____

איזו מדינה כתובה כאן ? הונג קונג = _____

תרגמו את הצירופים הבאים לעברית קומפיוטר جديد = _____

شارع (שער) ע"פ הקשר = هناقيم _____ سيارة بيجو = _____

مدينة شيكاغو = _____ مدينة فينا = _____

ענו על המשימות הבאות (העזרו באוצר המילים המצורף):

1. כתבו ארבע מילים הקשורות לביה"ס _____

2. כתבו את 3 בתי התפילה של הדתות השונות:

3. רשמו 2 צורות יישוב (כפר, עיר)

4. כתבו בערבית את היום שהוא יום שבתון _____

כתבו בערבית את הימים בהם למדנו ערבית בכיתה ח'

כתבו בערבית את היום שבא לפני יום חמישי _____

5. כתבו את צורת הנקבה של המילה "אב" בערבית _____

כתבו את צורת הזכר של המילה "בת" בערבית _____

6. חפשו בתארים את ההפכים של התארים הבאים:

קטן _____ צר _____ רחוק _____

חדש _____ שנא _____

כתבו שני פעלים שקשורים לחושים _____

כתבו שני פעלים שמסתיימים באלף מקצורה _____

כתבו שני פעלים שמתחילים באות אלף _____

7. השלימו בערבית את **בעלי התפקידים** הבאים:

עומד בראש בנק/בי"ס/חברה _____

מלמד תלמידים רבים _____

מכהן בתפקיד מרכזי בממשלה _____

השלימו בערבית את **הזמן** לפי סדר הופעתו: בוקר - _____ - ערב

8. השלימו בערבית מתוך קטגוריית **מילות יחס**:

מילית חיבור _____

מילת פנייה המופיע לפני פנייה לאדם _____

ההיפך מ"אחרי" _____

2 מילות יחס המסתיימות באלף מקצורה _____

מילת יחס, המסתיימת באותה סיומת של כינוי השייכות שלי _____

9. כתבו את מילות השאלה הבאות:

שתי מלות השאלה ל"מה" ומה ההבדל ביניהן

3 מילות השאלה המתארות מקום

שתי מילות השאלה שמשמעותן "האם": _____

10. כתבו בערבית את כינויי הגוף הבאים:

3 גופי היחיד _____

3 גופי היחידה _____

3 גופי הרבים _____

3 גופי הרבות _____

11. כתבו בערבית את **כינוי הרמז** בו נשתמש:

כאשר השם בערבית יהיה בזכר _____.

כינוי הרמז בערבית כשהוא מרמז על מילה בנקבה: _____

וכינוי הרמז לצורת הרבים שמציינת בני אדם: _____

תרגמו לעברית את הצירופים הבאים:

1. وَقَفَ الْمُعَلِّمُ وَقَرَأَ مِنَ اللَّوْحِ. _____
2. أَنَا بَدَوِيٌّ وَأَنْتَ دُرُزِيٌّ. _____
3. هُوَ تَعْبَانٌ وَحَزِينٌ. _____
4. بَيْتُ دَاوُدَ أَمَامَ بَيْتِي بِطَبْرِيَا. _____
5. فِي أَسْبُوعِ ٧ أَيَّامٍ. _____
6. أُمِّي مُهَنْدِسَةٌ وَأَبِي طَبِيبٌ. _____
7. عِنْدِي كَلْبٌ وَأَرْنَبٌ. _____
8. يَوْمٌ وَلَيْلَةٌ. _____
9. زَرَعَ ثُوتٌ تَحْتَ الْأَرْضِ. _____
10. دِمَشْقُ عَاصِمَةِ سُورِيَا. _____
11. بَيْرُوتُ مَدِينَةٌ فِي دَوْلَةِ لُبْنَانٍ. _____
12. رَأْسٌ وَعَيْنٌ وَبَطْنٌ وَرِجْلٌ. _____

13. أَيْلُولَ وَآذَارَ وَتَمُّوزَ وَشُبَّاطَ.

14. أَكَلَ بَصَلَ وَعِنَبَ وَزَيْتُونٍ وَلَيْمُونٍ.

15. هُوَ رَأَى نَمْلَةً صَغِيرَةً وَفِيلَ كَبِيرٍ.

16. أَنَا مَبْسُوطٌ.

17. ذَهَبَ يَهُودِيٌّ إِلَى الْكَنِيسَةِ الْمُقَدَّسَةِ يَوْمَ السَّبْتِ

18. سَافَرَ مَسِيحِيٌّ إِلَى كَنِيسَةِ يَوْمِ الْأَحَدِ.

19. وَصَلَ مُسْلِمٌ إِلَى مَسْجِدٍ يَوْمَ الْجُمُعَةِ.

20. هُوَ فَتَحَ هَذَا الشُّبَّاكَ الطَّوِيلَ.

21. خَرَجَ كُلُّ التَّلَامِيذِ مِنَ الصَّفِّ.

22. شَهْرَ نَيْسَانَ قَبْلَ أَيَّارَ وَآبَ.

23. طَلَبَ تَلْمِيذُ أَفْلَامَ وَكِتَابَ.

24. هُوَ مَا فَهَمَ لِمَاذَا هُنَّ أَخَذْنَ دَفْتَرَهُنَّ.

25. هَلْ هُمْ رِفَاقٌ أَوْ لَا ؟

26. هَلِ الطَّرِيقُ قَصِيرٌ؟ نَعَمْ

27. بِأَيِّ مَكْتَبٍ هِيَ عَمِلَتْ؟

28. يَا نُورِي، هَؤُلَاءِ أَخَوَاتُ وَإِخْوَةٌ.

29. سَكَنَ سُكَّانُ عَرَبٍ فِي هَذِهِ الْقَرْيَةِ.

30. فِي الْيَوْمِ صَبَاحٌ وَظَهْرٌ وَمَسَاءٌ.

31. الْجَامِعَةُ الْبَعِيدَةُ مَوْجُودَةٌ (נמצאת) فِي أُورُشَلِيمَ الْقُدُسِ.

32. مَاذَا هُوَ شَرِبَ؟

33. فِي الشَّارِعِ الْمَرْكَزِيِّ دُكَّانٌ وَبَنَّاكَ وَسُوقٌ.

34. مَا أَسْمُ مُدِيرِ الْمَطْعَمِ؟

35. الْفُنْدُقُ الْقَرِيبُ غُرْفَةٌ جَمِيلَةٌ وَنَظِيفَةٌ.

36. رَكِبَ وَلَدٌ بِبَاصٍ جَدِيدٍ إِلَى الْمَدْرَسَةِ.

37. يَوْمُ الثَّلَاثَاءِ بَعْدَ يَوْمِ الْإِثْنَيْنِ.

38. مَنْ أَنْتُمْ ؟ نَحْنُ أَوْلَادُ نُورِيَّت. _____
39. دَخَلَ الْوَزِيرُ الْمَكْتَبَ الْقَدِيمَ. _____
40. هُوَ قَالَ :لِي إِمْتِحَانٌ بِلُغَةٍ. _____
41. لِي أَخٌ وَأُخْتٌ . _____
42. كَيْفَ رَكَبْتَ بَسِيَّارَةً أَوْ بِسَفِينَةً أَوْ بِقِطَارٍ ؟ _____
43. أَيَّ يَوْمٍ الْيَوْمَ ؟ الْيَوْمُ يَوْمُ الْخَمِيسِ. _____
44. مَتَى تَرَكَ الرَّئِيسَ ؟ فِي يَوْمِ الْأَرْبَعَاءِ . _____
45. لِي رَفِيقٌ عَرَبِيٌّ أَدِيبٌ وَخَيْرٌ وَعَزِيزٌ. _____
46. إِلَى أَيْنَ أَنْتُمْ رَجَعْتُمْ ؟ _____
47. مَعَ مَنْ هُوَ دَرَسَ ؟ _____
48. مِنْ أَيْنَ أَنْتِ نَزَلْتِ؟ _____
49. أَيْنَ هُوَ وَجَدَ الْمَكْتُوبَ؟ _____
50. كَمْ طَرِيقٌ لِلْمَدْرَسَةِ؟ _____
51. خِلَالَ سَنَةٍ. _____
52. هُوَ عَرَفَ مَلِكَ غَنِيٍّ وَمَشْهُورٍ. _____
53. فِي السَّاعَةِ سَتَيْنِ دَقِيقَاتٍ. _____
54. مَا التَّأْرِيخُ الْيَوْمَ ؟ _____

אוצר מילים חשוב לפי חלוקה לנושאים

(בנוסף, יהיו גם מילים עם דימיון לעברית – מדינות וערי בירה, אברי גוף, בעלי

מקצוע, חי וצומח וכ"ו):

שמות עצם

*בני משפחה: אִמַּם - אמא وَلَد - ילד (ר') أَوْلَاد - ילדים

أَخ - אח (ר') إِخْوَة אחים

أُخْت - אחות (ר') أَخَوَات אחיות

*בי"ס: تَلْمِيز - תלמיד (ר') تَلَامِيز - תלמידים

كِتَاب - ספר شَبَّاک - חלון مَدْرَسَة - בית ספר

صَف - כיתה قَلَم - עט (ר') أَقْلَام - עטים

دَفْتَر - מחברת مُعَلِّم - מורה لَوْح - לוח

إِمْتِحَان - מבחן لُغَة - שפה جَامِعَة - אוניברסיטה

*מקומות: دُكَّان - חנות بَنْك - בנק مَكْتَب - משרד

شَارِع - רחוב سُوق - שוק (נ)

غُرْفَة - חדר فُنْدُق - בית מלון

مَطْعَم - מסעדה (ז) جَبَل - הר مَسْجِد - מסגד

*תיאורי זמן: يَوْم - יום (ר') أَيَّام - ימים لَيْلَة = לילה سَنَة - שנה

شَهْر - חודש سَاعَة - שעה دَقِيقَة - דקה

أَسْبُوع - שבוע ظَهْر - צהריים مَسَاء - ערב صَبَاح - בוקר

*בעלי מקצוע: وَزِير - רופא رَئِيس - מנהל

مُدير מנהל طَبِيب - מלך مَلِك - מלך

***כלי תחבורה:** סִיָּאָרָה - מכונית (ר') את סַפִּינָה - ספינה

בָּאֵס - אוטובוס (ר') את קִטָּאר - רכבת (ר') את

***מילים הקשורות למדינה:** סַאֲכִין - תושב (ר') סֻגָּאן

אַרְצַ - ארץ, אדמה עַאֲסִמָה - עיר בירה קַרְיָה - כפר

אוֹרְשַׁלַּיִם אַלְפֻדָס - ירושלים מַדִּינָה - עיר דֹּוֹלָה - מדינה

***בתי תפילה:** כְּנִיסַת בית כנסת כְּנִיסָה כנסייה מַסְגֵּד - מסגד

***שונות:** אִסְם - שם מַרְכָּז - מרכז מַכְתֹּוב - מכתב

طَرِيق - דרך (ר') طَرُق דרכים تَأْرِخ - תאריך

رَفِيق - חבר (ר') رِفَاق - חברים

***ימות השבוע - أَيَّامُ الْأُسْبُوع**

יום ראשון - يَوْمُ الْأَحَد יום שני - يَوْمُ الْاِثْنَيْن

יום שלישי - يَوْمُ الْاِثْنَاء יום רביעי - يَوْمُ الْارْبَعاء

יום חמישי - يَوْمُ الْخَمِيس יום שישי - يَوْمُ الْجُمُعَة

יום שבת - يَوْمُ السَّبْت

***חודשי השנה - شُهُورُ السَّنَة (ניתן לתרגם לחודש המקביל בעברית)**

ינואר - كَانُونُ الْاِثْنَيْن יולי - تَمُوز (תמוז)

פברואר - شَبَّاط (שבט) אוגוסט - آب (אב)

מרץ - آذَار (אדר) ספטמבר - أَيْلُول (אילול)

אפריל - نَيْسَان (ניסן) אוקטובר - تَشْرِينُ الْأَوَّل

מאי - אֵיָר (אייר) נובמבר - تَشْرِينُ الثَّانِي
יוני - حَزِيران דצמבר - كَانُونُ الْأَوَّل

*עונות השנה - أَلْفُصُولُ الْأَرْبَعَةِ (להעשרה- לא ללמידה)

شِتَاء - חורף صَيْف - קיץ خَرِيف - סתיו رَبِيع - אביב
שמות תואר - كَبِير - גדול مَرَكَزِي - מרכזי
يَهُودِي - יהודי (ר') يَهُود مَسِيحِي - נוצרי مُسْلِم مُوسَلَمِي
عَرَبِي - ערבי عَرَب - ערבים
صَغِير - קטן طَوِيل - גבוה, ארוך قَصِير - קצר
مَبْسُوط - מרוצה مُقَدَّس - קדוש مَشْهُور = מפורסם
نَظِيف - נקי غَنِي - עשיר جَدِيد - חדש قَدِيم - עתיק
جَمِيل - יפה حَزِين - עצוב مَوْجُود - נמצא خَيْر - טוב
قَرِيب - קרוב بَعِيد - רחוק تَعْبَان - עייף عَزِيز - יקר

פעלים - كَتَب - כתב نَزَلَ - ירד تَرَكَ - עזב
رَكِب - רכב/נסע ذَهَب - הלך وَصَلَ - הגיע
شَرِب - שתה سَمِع - שמע طَلَب - ביקש
سَافَرَ - נסע صَعِد - עלה قَالَ - אמר
عَرَف - ידע, הכיר فَهِم - הבין فَتَح - פתח
عَمِل - עבד, עשה(כמו:עמל) أَكَلَ - אכל
وَقَف - עמד طَلَب - ביקש دَرَس - למד
رَجَعَ - חזר وَجَد - מצא أَخَذ - לקח

دَخَلَ - נכנס خَرَجَ - יצא جَمَعَ - אסף
سَكَنَ - גר(כמו:שכן) رَأَى - ראה قَرَأَ - קרא

מילות שאלה – مَا – מה? (לפני שם) مَاذَا – מה? (לפני פועל)
מِمَّا – ממה? لِمَاذَا – למה? بِمَاذَا – במה?
مَنْ – מי? مَعَ مَنْ – עם מי?
أَيَّ – איזה? بِأَيِّ – באיזה? مَتَى – מתי?
أَيْنَ – היכן إِلَى أَيْنَ – להיכן? مِنْ أَيْنَ – מהיכן?
أ / هَلْ – האם? كَيْفَ – כיצד?
كَمْ – כמה? (+שם עצם ביחיד)

כינויי גוף - أَنَا - אני أَنْتَ - אתה أَنْتِ - את
هُوَ - הוא هِيَ - היא نَحْنُ - אנחנו
أَنْتُمْ – אתם أَنْتُنَّ – אתן هُمْ - הם هُنَّ – הן
כינוי רומז - هَذَا - זה, הזה هَذِهِ - זאת, הזאת

هُؤُلَاءِ = אלה, האלה

מילות שלילה لَا לא כללי/שלילת העתיד (# نَعَمْ כן)
مَا – שלילת עבר

מילית חיבור: وَ ו

מילת ברירה: أَوْ או

מילת פנייה: يَا מילת פנייה

מילת תנאי: إِذَا אם

מילות יחס - كُلٌّ - כל مِنْ - מן أَمَامَ - מול لِفَنِي - קִבֵּל

إلى – אל في – ב, בתוך بَعْدَ – אחרי
مَعَ – עם عِنْدَ – אצל عِنْدِي – אצלי \ יש לי
فَوْقَ – מעל عَلَى – על تَحْتَ – מתחת
بَعْدَ قَلِيلٍ – לאחר זמן מה خِلَالَ – במהלך, במשך